

Ræðuligt at búgva í eini brandfelli

-men einki tordi eg at siga av ótta fyri at verða sett á gøtuna, sigur ein ung mamma í Havn, sum búði undir tróðrinum í brandfelluna við J. C. Svabosgøtu. Hon varð ein morgun klokkan fimm vakt av politinum. Øll skuldu út, tí eldur var í kjallaranum

-Hvussu tað er at búgva uppi undir tróðrinum í eini brandfelli og uppliva, at verða vakt á nátt av politinum og fáa at vita, at eldur er í, kunnu bert tey svara fyri, sum hava roynt tað. Tað er ræðuligt, og eg gloymi ongantíð, tá politíð bankaði uppá. Eldur er í kjallaranum, kom út beinanvegin, søgdu teir. Eg vist, at húsið er ein brandfella, alt sum tað er, við bert einari útgongd, so har var bert at loypa avstað.

Hetta sigur ein ung mamma í Havn, sum hevur búð í einari av íbúðunum í íbúðarhúsum við J. C. Svabosgøtu 21. Har býr hon ikki longur. Hon var skjót at finna sær okkurt annað at búgva í, so skjótt høvi var til tess.

Vistu á vandan

Hendan unga mamman, sum fegin vil vera ónavngivin sigur, at øll tey, sum har búðu, visti hvussu illi stóð til við brunatrygdini.

-Einaferð tók eg dyk á meg og ringdi til brandmeistararnar í Havn og boðaði honum frá ringu støðuni. Hann var fittur at prátta við, men segði seg einki kunna gera, uttan at hann kundi brúka mítt

Einasta "brunatryggin" hjá til dømis kvinnuni vit tosaðu við, og sum búði ovast undir takinum var ein klænur nylonendi at lora seg niður eftir. Hvussu ein skal klára tað við einum barni í aðrari hondini, er ilt at ímynda sær.
Mynd: Kalmar

fulla navn í málsviðgerðini. Tað tordi eg ikki, tí eg var greið yvir, at fekk útleigarin fráfrá av hesum, varð eg sett á gøtuna við barni mínum. Og hvar skuldi eg tá fara. Hetta var um tað mundi, tá sera stórt íbúðartrot var í Havn. At brunamyndugleikarnir nú hava tikið málið upp eri eg sera glað fyri, sigur kvinnan.

Ikki til fólk at búgva í

Kvinnan sigur, at tey tosaðu og skrivaðu til eigarann fleiri ferðir, men hetta var sum at sletta vatn á gás.

-Einaferð sendu við triggja síðu drúgva kærur til eigarann, har vit kærdu um ymisk viðurskifti, men svar kom ongantíð, sigur kvinnan. Umframt at leggja stóran dent á bruna- viðurskiftini, kærdu leigararnir um at partar av takinum lá leyst, mikil gjóstur var um vindeyguni, har kittið var dottið úr fyri árum síðani. Onki heitt vatn var í køknum. Utan um rúskilatið, sum stóð beint uttan fyri inngongina, gjørdur rotturarnar sær dælt av tí, sum har var. Leigararnir ynsu at fáa eina líta byngju, men tað bar heldur ikki til. Bert ein lítil eldslökkjari var í húsinum, rimaverkið um trappuna var so rotið, at kom onkur í tað, fór tað undan. Og fyri ikki at tala um oljufýrin, sum stóð beint inni fyri úthurdina. Ríggjaði illa, og bert onkur blikkláta uttan um.

Kærdu til Leigunevndina

Fyri hesa íbúðina skuldi kvinnan, vit hava tosað við, rinda 4.800 krónur um mánaðan. Tá var ljós, og

tað sindri av hita sum var, íroknað.

-Ein dagin fingi vit boð um, at nú skuldi leiguprísurin setast upp við 300 krónum um mánaðan. Hetta hildu vit vera ovboðið, og kærdu til Leigunevndina.

Leigunevndin kom á staðið, og ivaðist ikki leingi í at seta leiguna munandi niður. Ístaðin fyri at seta leiguna upp, sum eigarin vildi, setti Leigunevndin hana niður úr 4.800 í 3.500 krónur. Leigusáttmálar, sum eigarin hevur skyldu til at hava við leigararnar, vóru eingir.

Stevndu

Avgerðin hjá Leigunevndini hevði millum annað við sær, at nakrir av leigarunum eiga pengar til góða hjá útleigararanum, sum hann ikki vil gjalda. Tí stevndu fyra av leigarunum útleigarann eftir umleið 17.000 krónur í part umframt rentur. Sakarmálið kemur fyri í Føroya Rætti í næsta mánað.

Vit vildu fegin havt eina viðmerking frá manninum, sum eigur húsin í J. C. Svabosgøtu, men hóast vit hava leita væl og leingi, hevur tað ikki eydnast okkum at finna hann.

tór.-

Atlantflog
DANAIR
 ICELANDAIR
SAS
Faroe Travel
 Tlf. 12600